

hørt Hovedordføreren for Forslagsstillerne udtale sig meget bestemt imod en Politik paa bedste Bestub; men jeg tror dog, at vi alle kunne være enige om, at er der noget, der kan kaldes Politik paa bedste Bestub, saa er det dette Forslag. Jeg indrømmer altsaa, at det er ikke for mig noget tilstrækkeligt Motiv til at stemme for dette Forslag, at jeg ønsker at være med til at opsende en Prøveballon. Jeg har ikke lyst til at undersøge Folks Myrer og Hjertes, hvorledes de ere stemte lige over for Agerbevægelsen. Den nuværende Ordfører — den ene Ordfører er jo borte — omtalte jo dette Lovforslag som næsten uigenneførligt, det forekommer mig i alt Fald, at han allerede er paa det rene med den Tanke, at han ikke faar det gennemført.

Det er altsaa et Motiv, at man ved denne Lov vil kunne hde nogle enkelte en vis Hjælp, men dette Motiv er ikke Grund nok til at foreslaa at sætte et saa stort Apparat i Bevægelse, hvorved der tillige bliver hdet Hjælp til alt for mange, som ikke have Spor af Trang dertil, det er en Politik, som vi ikke ere vant til her i Landet, at fremkomme med Forslag, der sætte et saa stort Apparat i Bevægelse, og hvis Resultat dog er saa forholdsvis ringe. Jeg skal imidlertid sige de ærede Medlemmer, hvad min Grund er til at stemme for Forslaget. Den hænger sammen med hele den Politik, jeg overhovedet har været med til at drive her i Tinget i adskillige Aar. Jeg har kun een afgørende Grund dertil, og det er den, at denne Lov vil lette Statskassen for halvfjerde Million Kr. Det anser jeg i dette Øjeblik for at være en fortjenstfuld Ting. Vi have en Regering i Øjeblikket, som jeg ikke paa nogen Maade mener, bestyrer Statskassen paa rette Maade; vi ere mange Medlemmer her i Salen — i alt Fald vare vi det tidligere — som havde den samme Opfattelse af Regeringen — nu er det jo forandret. Den Regering, som sidder, har efter min Mening aldrig haft noget økonomisk Program, og derfor har den bestyret Landets Midler ud fra et rent politisk Synspunkt; derfor begyndte vi allerede for nogle Aar siden at drive en Forhandlingspolitik fra Folketingets Side, som gik ud paa at tømme Statskassen. Jeg tillod mig en Gang at udtale dette, og der blev almindeligt stor Forstrækkelse — jeg kan ikke sige hvorfor, men det bliver der, hver Gang man udtaler den virkelige Tankegang, som ligger til Grund for en Politik; men der var ingen her i Salen, der ikke vidste, at en væsentlig Grund til, at vi slap ind paa Forhandlingspolitikken, var den, at

vi fra vor Side mente, at det var rigtigt og nyttigt at tømme Statskassen ud til civile Djemed. Naar vi havde en Regering, som tømte den til militære, saa kunde det have sin Betydning, at vi søgte at anvende saa meget som muligt til civile Djemed, hvorved der dog kunde være nogen Sandsynlighed for, at Pengene kunde finde produktiv Anvendelse. En Del af Tingets ærede Medlemmer slog sig imidlertid sammen og dannede en Valgalliance og begyndte at drive en Forligspolitik, som ikke havde noget at gøre med Forhandlingspolitikken, men vi andre staa endnu stadig paa den rent oppositionelle Forhandlingspolitik. Jeg ser i dette Forslag et Forslag, der gaar ud paa at tømme Statskassen for 3½ Million Kr. eller maaffe lidt mere, og det kan jeg udmærket godt stemme for, idet jeg mener, at den ærede Finansminister, hvis dette Forslag gaar igennem, tvinges til hderligere at angribe den Beholdning, han har i Statskassen, og dette anser jeg for nyttigt, idet jeg ikke ønsker, at han skal have mere end det mindst mulige i Statskassen. Idet jeg taler om Gennemførlighed, maa jeg tillade mig at sige endnu nogle Ord om Forslagets politiske Karakter. Det har undret mig, ligesom det ærede Medlem for Ringstøbing Amts 1ste Valgtreds (S. C. Christensen), at dette Forslag er fremkommet, hvis der ikke var nogen Tillid til at faa det gennemført, saaledes som det forekommer mig, der burde være, rent politisk set, hos Forslagsstillerne. Fra den Side, hvortil de ærede Forslagsstillere høre, have vi jo i lang Tid fornummet, at de ere absolute Modstandere af Naabalderpolitik, al tom ørkesløs Demonstrationspolitik, og man maatte vel derfor kunne antage, at dette Forslag maa være et Forslag, som man kan vente at komme til saglig Forhandling om med Regering og Landssting, og som de Herre Forslagsstillere have nogenlunde sikker Udsigt til at se gennemført. Det ser imidlertid ikke i Øjeblikket saaledes ud, og derfor er jeg ganske vist ikke helt klar over Motiverne til Forslaget. Hvis jeg turde gaa ud fra, at det var et rent Reklameforslag, et Forslag som at give Præmiesølvskeer til Vælgerne eller saadan noget lignende, ja saa kunde jeg meget vel forstaa Forslaget, men det kan man jo da ikke gaa ud fra, det er naturligvis noget, som vilde ligge f. Eks. den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ganske fjernt. Men naar det ikke er Tilfældet, synes det mig, at der maa ligge en bløt og bar Demonstration deri. Nu maa man jo lægge Mærke til, at medens der fra forskellige Grupper har været talt om Forslaget — det har været omtalt baade af